

те затрие. Д. 20, 18—21. Предпочелъ быхъ да ма затрие той, нежели азъ да го лишъ отъ живота му. Т. 42. Глупыйтъ царь затри невинныя си сынъ (*Le malheureux roi fit mourir son fils innocent*). Т. 124. Много майки си расплакалъ и много хорица си затрилъ. См. 36. На дѣсно ся засукахъ еднажъ Седемъ на десять затрихъ поганцы! Гл. 61. Ако ма в Видин затрихъ, нощъ ми леша земияте. Д. 23, 31—32. Я добив да си добия, Я глава да си затрия. Д. 35, 11—12. Топъ отъ далъчъ люди да затрива, Трѣба ту друго уполчаванье. Гл. 132. Метилъ, една лоша болестъ, по нѣкога затрива цѣлы стада. Л. Д. 1873 р. 276. Слѣдъ това разори сичкитѣ градове и села на царство-то ми и ги затри отъ лицето на земята. Х. I, 94. 2) потеряю, теряю: „Стани ми, Нетке, отвори, Че си забравехъ тефтере“. — „Почѣкай, либе, почѣкай, Че самъ затрила ключове Отъ тие чешпиръ вратници“. З. 223.

Затриѣ са погибну, паду (*о конѣ*). **Затривамъ са** погибамъ: Огъ какъ са раздѣлихме, сякашъ че са затриха отъ земята—не са чухме вече единъ другъ. Зк. 38. Ако ся затриѣ конь-тъ, загивна и кой-то го ѣзди. Л. Д. 1871 р. 198. **Затриваніе** с. с. погибель: Видѣхъ затриванье то му (*Je le vis périr*) Т. 35. И тѣй като видѣлъ царятъ голѣмото затриваніе на народа дѣто ставаше по причината на хубостъта на дъщеря му, рѣшилъ що то отъ сега нататѣкъ да я скрие отъ прѣдъ очитѣ на народа. Х. II, 114. Нии влѣзохмы въ града съ рацѣ свързаны на кръста ни; и затриваньето ни са забави само за да послужи като зрѣлище на единъ народъ жестокъ Т. 13.

Затрубѣ **Затрѣбѣ** и. св. затрублю: О да можѣхъ да затрубя съ рогъ по сичката природа (*das Hornblasen*) Рш. 23.

Затрупамъ и. св. завалу, засыплю. **Затру́пвамъ** и. дл. заваливаю, засыпаю: „Радо ле, бѣла бѣлгарко, Я земи черенъ бѣлгаринъ, Сжсъ злато ще та затрупа, Сжсъ бисеръ ще та обниже, По сребро ще та поведе“. З. 216. Херкуланумъ и Помпей были съвсѣмъ затрупаны съ лавъ. I. 134. Въ ст. Бернхардъ ненадѣйно пада съ голѣми преспи свѣгъ отъ планина-та и затрупватъ всички пѣтници подъ себѣ си Л. Д. 1876 р. 19. Ако торѣтъ е затрупанъ съ пѣръсть, то ще да гние полека. З. 347. Отъ такыва прѣвраты на много мѣста потѣмнали и ся затрупали цѣли горы, дръвеса и растенія Л. Д. 1872 р. 130. **Затру́пване** с. с. Така разказва Плиній за страшнѣ-тъ поразѣ, която ся свърши съ сипване и затрупване три града: Херкуланъ, Помпей и Стадій. Л. Д. 1874 р. 120. Съ голѣма леснина примѣсти прѣсть, та освѣнь голѣмый късъ на рѣта, кой то бѣше подъ затрупаніе-тона прѣстыта. Р. А. 59.